

Solia harului vindecător și primirea ei

22 mai 2004

Gili Cârstea

Domnul a promis, ca soluție la rătăcirile poporului Său, o solie de vindecare adusă de Soarele Neprihăririi în ultimele zile ale istoriei acestei lumi. Ea era în acord cu solia noastră despre sanctuar, care vorbea de o curățire a templului inimii de mânjitura păcatului. Era o lucrare de unire a naturii umane cu natura divină, pe care limbajul biblic o numește nunta. Acest har vindecător urma să producă ispășirea finală, punerea împreună, o lucrare din Sfânta Sfintelor, unde poporul advent L-a urmat pe Mântuitorul lui după 1844. La patruzeci și patru de ani, solia harului vindecător a venit. Iată care a fost primirea ei:

„De-a lungul istoriei bisericii din toate secolele, și în special în istoria bisericii AZȘ, noi avem exemple ale celor care au refuzat lumina pe care Dumnezeu a trimis-o prin agenții Săi...Voi respingeți pe Hristos, respingând solia pe care o trimite El. Făcând așa, vă așezați sub controlul prințului întunericului... Dumnezeu a trimis poporului Său solii de lumină, care ar fi fost ca un medicament vindecător, dacă erau primite de ei; dar voi nu ați primit lumina, ca și bărbații din Nazaret. Voi v-ați hotărât să lepădați lumina, voi ați înălțat opiniile și judecata voastră ca fiind mai valoroase decât judecata celor pe care Dumnezeu i-a făcut canale de lumină...

Dumnezeu v-a trimis o solie pe care dorește să o primiți, o solie de speranță, lumină și mângâiere pentru poporul Său. Nu este datoria voastră să alegeți canalul prin care trebuie să vină ea. Domnul dorește să vindece rănilor oile și mieilor turmei Sale prin alifia cerească a adevărului că Hristos este neprihănirea noastră... Oile care trebuiesc hrănite sunt împrăștiate pe munții lui Israel; ele mor de foame înghițind teorii uscate... Chiar oamenii care trebuiau să fie în alertă spre a vedea nevoile poporului, ca să fie pregătită calea Domnului, au interceptat lumina trimisă de Dumnezeu poporului Său, și au respins solia harului vindecător. Limbajul sufletului vostru a fost: ‘Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.’ (1888 Materials 389).

Așa cum se vede astăzi, oameni din mijlocul nostru continuă să intercepteze lumina trimisă. Ei consideră a fi privilegiul lor de a stabili calea pe care trebuie să vină ea. Sunt convinși că judecata lor este mai valoroasă decât a celor pe care Dumnezeu i-a făcut canale de lumină. Iar motivul lor se pare că este motivul opozanților din 1888: Să nu apară fanatismul printre noi.

Despre acest subiect vom discuta mâine.